

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Милосърдието – признак на истинско ученичество

От старейшина Майкъл Б. Стронг
От Седемдесетте

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every

Истинската крайна цел на ученичеството е буквално да станем такива, какъвто е Исус Христос.

Президент Ръсел М. Нелсън наскоро ни покани да „превърнем своето ученичество в наш най-висш приоритет“. Тази въздействаща покана ме подтикна задълбочено да размишлявам за това какъв ученик на Исус Христос съм аз.

Ученичеството е целенасочено

Ученикът е нечий последовател. Учениците са „чираци“, които посвещават живота си на това да станат като своя учител. Следователно да сме ученици на Исус Христос означава много повече от това да вярваме в Неговите учения. Дори означава повече от това да признаем Неговата божественост и да Го приемем като наш Спасител и Изкупител – колкото и изключително важно да е това.

Президент Далин Х. Оукс обяснява: „Да следваме Христос не е случайно действие или нещо, което правим от време на време. Това е постоянна отговорност и начин на живот, които следва да ни водят по всяко време и на всяко място“. Ученичеството е целенасочено пътуване, на което се отправяме, за да бъдем преобразявани чрез единителната жертва и укрепващата сила на Господ. Истинската крайна цел на ученичеството е буквално да станем такива, какъвто е Исус Христос – дори до степен да получим „Неговия образ на лицето си“.

За да бъдем Господните ученици, ние трябва всеки ден съзнателно да имитира-

day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

ме Неговите мисли и действия – например Неговото подчинение, смирение и търпение. Когато постепенно включваме тези качества в нашата същност, ние ставаме „участници в божественото (Му) естество“. А подражанието на характера на Спасителя е в основата на това да Му се покланяме. Както учи президент Нелсън, „нашето преклонение пред Исус се изразява най-добре с нашето подражание на Исус“.

Признакът на истинско ученичество

Сред многото божествени качества на Исус Христос, на които трябва да подражаваме, се откроява едно и то възплъщава всички други. Това качество е Неговата чиста любов или милосърдие. Както ни напомнят пророкът Мормон и апостол Павел, без милосърдие „(ние сме) нищо“. Или, както е разкрито на пророка Джозеф Смит, без „милосърдие, не може(м) да направим(м) нищо“.

Самият Спасител определя любовта като белег или признак, по който ще бъдат разпознавани Неговите истински ученици, когато заявява:

„Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг.

Потова ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“.

Милосърдието е многопластова концепция, която може да е трудна за дефиниране, но се забелязва лесно от всички, които бъдат докоснати от нея. В Проповядвайте Моето Евангелие учим, че „милосърдието, подобно на вярата, води до действие“. Милосърдието действително може да бъде описано като „любов в действие“. Това описание позволява да вникнем в твърдението, обобщаващо живота на Спасителя: Той „обикаляше да прави благодения“.

Като последователи на Исус Христос трябва да се стремим да подражаваме на начина, по който Учителят изразява Своята чиста любов към другите. Макар че Спасителят проявява милосърдие по много начини, бих искал да обърна внимание на три конкретни модела на Неговото милосърдие, които лесно се виждат в Неговите истински ученици.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his disci-

Милосърдие е да проявяваме състрадание

Първо, Спасителят проявява милосърдие, като е състрадателен. В Книгата на Мормон е записано, че по време на служението Си сред нефитите, Господ кани хората да се върнат по домовете си и да размишляват върху нещата, на които е учил, и да се подготвят за Неговото завръщане на следващия ден. След това в летописа се казва:

„Те се бяха просълзили и Го гледаха, без да помръднат, като че искаха да Го помолят да остане още малко при тях.

И Той им каза: Ето, сърцето Ми е изпълнено със състрадание към вас“.

Състраданието е този аспект на милосърдието, който се стреми да облекчи страданието. Изпълнен със състрадание, Господ изцелява болните и страдащите сред хората. След това Той благославя техните деца, докато ангели се спускат от небесата и ги заобикалят. Той извършва тези нежни, любящи действия, както и много други, защото се е „смили(л) над тях“.

Докато служех като млад мисионер в Южна Америка, аз също бях облагодетелстван от състраданието на един скъп приятел. Една вечер, докато шофирах в компанията на моя колега към дома на нашия президент на мисия, един млад мъж на велосипед внезапно се озова пред превозното средство. Случи се толкова бързо, че не успях да избегна сблъсъка. За съжаление, младият мъж бе убит от удара. Бях съкрушен от загубата на неговия живот. Ужасен и в шок от страшната реалност на това, което тъкмо се беше случило, аз бях вкаран в затвора и заключен там. Никога не съм се чувствал по-уплашен и по-самотен. Бях изпълнен с отчаяние и страх, че ще бъда в затвора до края на живота си.

Един друг мисионер, старейшина Брайън Кочевар, научи за инцидента и бе обзет от състрадание. Той дойде в затвора и помоли служителите да му позволят да остане с мен в килията, за да не съм сам. По чудо те се съгласиха. И до днес изпитвам изключителна благодарност за постъпката на този ученик, породена от Христова любов, която ме успокои и утеши в най-тежкия момент на беда в живота ми. Неговото милосърдно състра-

pleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior’s perfect love is focused on enabling all of God’s children to fulfill our divine potential that we may “partake of his salvation, and the power of his redemption.” As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those

дание беше ясен израз на ученичеството му. Както отбелязва президент Нелсън: „Един от най-лесните начини единистински последовател на Исус Христос да бъде разпознат като такъв е по това с какво състрадание се отнася към другите“.

Милосърдие е да служим в отговор на неизречените нужди на другите

Друг пример, по който Спасителят изразява обичта Си, е, като забелязва неизречените нужди на другите и извършва служение, откликвайки на тях. Господ изцелява мъжа, който е сакат в продължение на 38 години и няма кой да му помогне, а след това го насърчава да живее праведно. На жената, хваната в прелюбодеяние, Исус Христос предлага надежда и утеха, вместо осъждение. На парализиран, който е спуснат от покрива, Господ предлага опрощение на греховете, не само изцеление на тялото.

Когато бях призован да служа като епископ, събранието за причастие беше трудно време за съпругата ми, Кристин, която трябваше да се справя с шестте ни деца сама, докато аз седях на подиума. Както можете да си представите, децата ни често не бяха особено благоговейни. Забелязвайки нейното положение, двама членове от нашия район, Джон и Деби Бенич, започнаха да сядат до нея всяка неделя, за да ѝ помагат. Тяхната доброта продължи с години и те станаха като баба и дядо за нашите деца. Подобно на Господ, тези ученици бяха забелязали неизречената нужда и действаша с обич – видим признак на тяхното ученичество.

Милосърдие е да помагаме на другите по заветната пътека

Последно, свършената любов на Спасителя е съсредоточена над това да предоставя на всички Божии чеда способността да постигнат божествения си потенциал, за да може да „участва(т) в Неговото спасение, и в силата на Неговото изкупление“. Като ставаме по-подобни на нашия Учител, нашето желание да помагаме на нашите братя и сестри по заветната пътека естествено ще се увеличава.

Например можем да се сприятелим с онези, които се чувстват обидени или забравени,

who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus

и да повдигаме духа им, можем да помагаме на онези, които са нови в нашата конгрегация, да се чувстват добре дошли или да каним приятели да се покланят с нас на събрание за причастие – може би на предстоящия Великден. Съществуват безброй начини да насърчаваме и помагаме на другите в техния напредък, ако съзнателно и с молитва търсим небесната помощ, за да имаме очи да виждаме и сърце да усещаме как Исус Христос гледа на тях и какво чувства към тях.

Оказването на помощ на другите по заветната им пътека може да бъде под формата на необичайно деяние на служба. Например по време на настоящото ми назначение във Филипините, научих за семейство Агамата. Те бяха кръстени през 2023 г. и след това с нетърпение определиха дата, на която да бъдат запечатани като семейство в близкия храм Урданета Филипини. Обаче, непосредствено преди уговореното посещение, няколко тайфуна поразиха района. Брат Агамата, фермер, занимаващ се с производство на ориз, не успя да засее посевите си през силните бури. Когато бурите най-сетне отминаха, той трябваше бързо да засади ориза, докато земята е подгизнала – идеалните условия за сеитба. За съжаление, пътуването до храма трябваше да бъде отложено.

Двама ученици, старейшина и сестра Кауилан, заедно с трима млади мисионери на църковна служба, научиха за проблема на семейство Агамата и предложиха да помогнат, макар че нямаша земеделски опит. Работейки под парещото слънце, те помогнаха да се посади разсада, като така семейство Агамата успя да изпълни задачата си и да отиде в уговореното време за запечатването им в храма. Старейшина Кауилан отбеляза: „Лицата (на семейство Агамата) сияеха, когато ги видяхме облечени в бяло в дома Господен. Радостта, която изпитахме, докато служехме на всеки поотделно, бе несравнима!“

Сега членовете на семейство Агамата се наслаждават на изобилните благословии от запечатването им като вечно семейство, благодарение на това, че няколко други ученици, които бяха изпълнени с милосърдие – признак на тяхното ученичество – решиха да помогнат на своите братя и сестри да продължат напред по заветната си пътека.

Братя и сестри, да сме ученици на Исус

Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

Христос е единственият начин да получаваме трайно щастие. Това е един път, изпълнен със съзнателни и целенасочени действия, породени от обич към другите. Макар и пътеката на ученичеството да е трудна и тежка, и въпреки че понякога имаме проблеми и не се справяме, можем да намираме утеха в това, че Бог мисли за нас и копнее да ни помага всеки път, когато се опитваме. Исаяя ни напомня: „Аз, Господ, твоят Бог, (...) подкрепям десницата ти и ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна“.

Като имаме предвид това уверение от нашия Отец в небесата, искрено се моля да следваме поканата на президент Нелсън и да даваме приоритет на своето ученичество. Нека се молим „на Отца с цялото си сърце“ да бъдем „изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос (...) та когато Той се яви, ние да бъдем подобни на Него“, защото ще проявяваме един признак на истинското ученичество, който е „милосърдието (...) чистата любов Христова“.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият жив, славен Спасител, Изкупител, Пример и Приятел. В името на Исус Христос, амин.